

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 17

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΚΚΛ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Αριθ. Πρωτ. 5025
Διεκπ. 4009

Ἀθήναι 16 7/βρίου 1924

Πρὸς

Τὸν Ἐξοχώτατον Κον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920, ὅτε τὸ πρῶτον ἤρξατο ἐφαρμοζομένη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἀγροτική πολιτική διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ πρώτου ἀγροτικοῦ ὑπ' ἀριθ. 2052 Νόμου, ἐπιτρέποντος τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἀγροκτημάτων, ὡς καὶ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, τὸ Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλησιᾶς Ταμείου δὲν παρέλειψε νὰ διαμαρτυρηται διὰ τοιαύτην ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀνὰ τὸ Κράτος Ἱερὰς Μονὰς καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τε τὸ ἀστήρικτον τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, ἅτε ἀναπαλλοτριώτου οὐσίας τῆς τοιαύτης περιουσίας κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, εἰς ὃ ἤθελε περιέλθῃ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, λόγῳ ἐλαττώσεως τῶν πόρων αὐτοῦ, ἀφ' ἑνός, αὐξήσεως δὲ τῶν δαπανῶν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου.

Ἐπὶ τῶν διαμαρτυριῶν τούτων παρεσχέθησαν διαβεβαιώσεις παρὰ τῶν Κυβερνήσεων περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ Κράτους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Νόμων ἐπιβεβλημένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις καὶ εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει.

Πλὴν, ἀνεξαρτήτως μικρῶν τινῶν ἐνισχύσεων, δοθεισῶν κατὰ διάφορα διαστήματα καὶ πρὸς προσωρινὴν οἰκονομικὴν διέξοδον τοῦ ἡμετέρου Ταμείου, οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον πρὸς σταθερὰν τοῦ Ταμείου τούτου οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων Μοναστηριακῶν ἀμνηγτων.

Τὸν πρῶτον ἀγροτικὸν Νόμον ἐπηκολούθησαν ἕτεροι (Νόμος 2922. Νομοθετικὸν Διάταγμα 15ης Φεβρουαρίου 1923 περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν), μᾶλλον δημοσευτικοὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τελευταῖον δὲ τὸ ἀπὸ 4ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15ης Φεβρουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, κλπ.» ὅπερ ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἐδ. α' αὐτοῦ ὁρίζει ὅτι ὑπόκεινται εἰς ὀλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ παραχώρησιν τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Μονὰς, τὰ πάσης κατηγορίας Θρησκευτικὰ ἱδρύματα κλπ. ἀνήκοντα κτήματα, ἐν παραγρ. δὲ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι τὰ ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι κείμενα δημόσια καὶ Μοναστηριακὰ ἀγροκτήματα κηρύσσονται ἀπαλλοτριωτέα κατὰ προτίμησιν, πρὸ πάσης ἄλλης ἀπαλλοτριώσεως.

Δὲν ἐξαιρεῖ δὲ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Διάταγμα ὑπὲρ τῶν Μονῶν εἰ μὴ ἐκτάσεις πεφυτευμένας δι' ἐλαιοδένδρων, ὄπωροφόρων δένδρων ἢ ἀμπέλων, κειμένας ἐγγὺς τῶν Μονῶν καὶ μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἑκατὸν στρέμματα. (ἄρθρον 2 παράγραφος 5).

Οὕτω, διὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἀγροτικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐπέρχεται σχεδὸν ὀλοκληρωτικὴ ἀπαλλοτριώσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει κτημάτων, ἣ δὲ Ἐκκλησία θέλει λάβει, ὡς ἀντίτιμον, πολλοστημόριον τῆς πραγματικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὅτι οὐδὲν θέλει λάβει ἀντάλλαγμα, κατὰ τὸν ἀγροτικὸν τοῦτον νόμον, ὅστις ἐν ἄρθρῳ 15 ἐδ. 1 καὶ 2 αὐτοῦ ὁρίζει ὅτι ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἀπαλλοτριωμένου κτήματος ἀποζημίωσις, διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιοματός των, ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου κλπ., δεδομένου ὅτι τὸ σημερινὸν ἔσοδον ἐνὸς ἔτους μόνον παντὸς κτήματος εἶναι ἴσον πρὸς τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ τοιαύτου.

Εἶναι δὲ ἀσήμαντος ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐ-

τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος καθοριζομένη πρόσθετος προσαύξησης 50]σο ἐπὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 15ῳ ἐδ. 1—3 ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως, καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀποζημιώσεως.

Ἴσως ἤθελεν ἰσχυρισθῆ τις ὅτι ἡ Γῆ ἀνήκει εἰς τοὺς καλλιεργητὰς κατὰ φυσικὸν νόμον καὶ ὅτι αἱ συνθῆκαι αἱ ὑπάγουσαι ταύτην εἰς τοῦτον ἢ ἄλλον, μὴ καλλιεργητὴν, ἀντίκειται εἰς τὸν Νόμον τοῦτον.

Ἐπὶ τούτου ἔχομεν νὰ ἀντιπαρατηρήσωμεν ὅτι οὐχὶ σπανίως ἡ ἀπαλλοτριώσις γίνεται ἐπ' ὠφελείᾳ οὐχὶ τῶν πραγματικῶν καλλιεργητῶν, ἀλλὰ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐπιτηδείων ἀτόμων, οὐδεμίαν πρὸς τὴν καλλιέργειαν ἔχόντων σχέσιν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τοὺς Νόμους τούτους, ἐπιτρέποντας τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἀγροκτημάτων, ἕτεροι Νόμοι ἐπέτρεψαν ὁμοίαν ἀπαλλοτριώσιν, περιορισθεῖσαν δυστυχῶς καὶ ταύτην εἰς Ἐκκλησιαστικὰ ἀκίνητα, ἀστικῶν τοιούτων (γηπέδων ὑπὲρ οἰκοδομικῶν Συνεταιρισμῶν διαφόρων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ Ἀξιωματικῶν), ἐφαρμοσθεῖσαν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ στερηθῆ καὶ γωνίας οἰκοπέδου οὐ μόνον ἐντὸς τῆς Πόλεως Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, λαμβάνουσα δὲ ὡς ἀποζημιώσιν τὸ εὐτελές ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.50 καὶ 3 δραχμῶν κατὰ πηχυν συμφώνως πρὸς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθεῖσας ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δι' οἰκόπεδα ἀξίας πεντακοσίων καὶ πλέον δραχμῶν κατὰ πηχυν.

Κατὰ συνέπειαν τῶν Νόμων τούτων, τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, οὐτινος ὡς γνωστὸν οἱ πόροι συνίστανται κυρίως εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν περισσεύματα, ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ αὐτὰς τὰς στοιχειώδεις ἐκ τοῦ ΓΥΙΔ' Νόμου ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, συνισταμένας οὐ μόνον εἰς καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας (μισθοδοσίαν τοῦ ἀνωτέρου Κλήρου κλπ.) ἀλλὰ καὶ ἄλλας τοιαύτας, οἷα ἡ μισθοδοσία τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Μαθημάτων.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ ἐπειδὴ τοῖς πολλοῖς ἴσως δὲν τυγχάνουσι γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν ἀριθμούς τινας, ἵνα καταδειχθῆ πῶς κατωρθώθη νὰ περισυλλεγῆ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ νὰ ἀποβῆ πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνίας.

Ἐν ᾧ, ὡς γνωστὸν τυγχάνει, ἡ διαχείρισις τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας ὑπήγχετο πρὸ τοῦ περι

Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου καὶ διοικήσεως Μοναστηρίων Νόμου (Γ Υ Ι Δ' τῆς 16ης Νοεμβρίου 1909) εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν κατὰ τόπους Νομαρχῶν μηδὲν ἢ ἐλάχιστα ἀποδιδούσης περισσεύματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὅπερ ἐβάρυνον ἅπασαι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ δαπάναι, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου κατωρθώθη, ὡς εἴρηται, οὐ μόνον αἱ δαπάναι αὐταὶ νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τοῦτο νὰ ἀναλάβῃ οὐχὶ καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὰς τοιαύτας, καὶ ὑπὸ εὐρυτέραν ἔνοιαν τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐξυπηρετήσῃ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν ἐν γένει.

Ἐκτὸς τῆς μισθοδοσίας τῶν Μητροπολιτῶν τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς τε Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, καταβάλλει ἔκτοτε τοὺς μισθοὺς τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων, οἵτινες, σημειωθῆτω, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1910 ἦσαν πέντε μόνον, ἤδη ἀνῆλθον εἰς ὀγδοήκοντα ἐπτὰ. Πλὴν δὲ τῶν τακτικῶν τούτων δαπανῶν καὶ εἰς τὰς Ἱερατικὰς Σχολὰς ἦλθεν ἀρωγὸν καὶ ὑποτρόφους εἰς Ἑσπερίαν ἀπέστειλε πρὸς εὐρυτέρας θεολογικὰς σπουδὰς.

Αἱ ὡς ἄνω τακτικαὶ αὐτοῦ δαπάναι, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ συνίσταντο εἰς δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι δύο χιλιάδας τριακοσίας τριάκοντα ἐπτὰ (322.337) ἐτησίως, ἤδη αὐταὶ ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς ἑξ ἑκατομύρια ἑξακοσίας ἐνενηκοντα ἑξ χιλιάδας διακοσίας ἐνενηκοντα δύο (6.696.292), ἐξ ὧν ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομύρια διατίθενται διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Μαθημάτων.

Αἱ δαπάναι αὐταὶ καλύπτονται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπελθοῦσαν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν μεγαλυτέρων ἀγροκτημάτων ὡς καὶ τῶν ἐμφυτευτικῶν τοιούτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὴν ἐκ τοῦ εὐτελοῦς τιμήματος ἐλαχίστην εἰς τόκους ἀπόδοσιν, ὡς καὶ τοὺς Νόμους περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, συνεπεῖα τῶν ὁποίων τὰ ἐκ βοσκησιμῶν γαιῶν ἔσοδα τῶν Ἱερῶν Μονῶν παρέμειναν οἷα προπολεμικῶς ἦσαν.

Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἤθελεν ἔχει σήμερον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον οὐ μικρόν, ἂν δὲν ἴσχυον οἱ ρηθέντες ἀγροτικοὶ Νόμοι ὡς καὶ οἱ τοιοῦτοι περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ὅπερ ἀπόθεμα ἤθελε χρησιμεύσῃ οὐχὶ μόνον πρὸς θεραπείαν στοιχειωδῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀναγκῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίπεδον σκοποῦ ὑψηλοτέρου, τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν

κοινωνίαν Κλήρου κατὰ πάντα ἄξιου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, οὐ ὑπὲρ ποτε ἔχει αὐτῇ ἀνάγκην σήμερον, διὰ τῆς συντηρήσεως ἀνωτέρων Ἱερατικῶν σχολῶν καὶ ἐνισχύσεως δι' ὑποτροφίῶν πρὸς ἀνωτέρας Θεολογικὰς σπουδὰς.

Τοιαῦτα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τοιοῦτον τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον προώριται νὰ ἐκπληρώσῃ σκοπὸν, ἂν μὴ Νόμοι δημοτικοὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὡς εἴρηται, ἐστέρουν τοῦτο τῶν ἐσόδων αὐτοῦ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ συνέπειαν, τῶν μέσων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

Πρὸ τῆς οὕτω δημιουργουμένης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν γένει καὶ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καταστάσεως, διαμαρτυρόμεθα διὰ μίαν ἔτι φορὰν ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος, προϊσταμένης τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως εὐρεσθηθῆτε καὶ εισηγηθῆτε μέτρων πρὸς σταθερὰν καὶ ἀσφαλῆ ἐνίσχυσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἴτε δι' ἀποδόσεως εἰς ταύτην τῆς διαρπαζομένης περιουσίας αὐτῆς, εἴτε ἄλλως, ἵνα οὕτω δυνηθῇ καὶ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς πολλαπλὰς αὐτῆς ἀνάγκας καὶ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κράτους, τογγάνοντος ὑποχρέου εἰς ἐνίσχυσιν αὐτῆς, ἧς ἔχει ἀνάγκην κατὰ κοινὴν ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ ἀντίληψιν.

Ἡ Ἐκκλησία, φρονοῦμεν, εὐρισκομένη εἰς ἀδιέξοδον κατόπιν τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς δημοτικούς τῆς περιουσίας αὐτῆς Νόμους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ μέλη

† Ο ΚΕΚΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† Ο ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Δ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	
5	{ Ἀποστ. Ις' Κυρ. Ἀδελφ. συνεργούντες παρακαλοῦμεν... (Β' Κορ. 6, 1-10) Εὐαγγ. Β' Κυρ. Λουκᾶ: Εἶπεν ὁ Κύριος, καθὼς θέλετε... (Λουκ. 6, 31-36) Ἐωθινὸν Ε' Ἦχος Βαρυς
12	{ Ἀποστ. τῶν Πατέρων: Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος... (Τίτ. 3, 8-15) Εὐαγγ. Δ' Κυριακ. Λουκᾶ: Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων... (Λουκ. 8, 5-15) Ἐωθινὸν ς' Ἦχος πλ. Δ'
19	{ Ἀποστ. ΙΗ' Κυρ. Ἀδελφ. ὁ σπείρων φειδομένως... (Β' Κορ. 9, 6-11) Εὐαγγ. Γ' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο... (Λουκ. 7, 11-16) Ἐωθινὸν ζ' Ἦχος Α'
26	{ Ἀποστ. Ἀγ. Δημητρίου. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ... (Β' Τιμ. 2, 1-10) Εὐαγγ. ς' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι... (Λουκ. 8, 26-39) Ἐωθινὸν Η' Ἦχος Β'

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθρούς.

(Κυριακὴ Β' Λουκᾶ — 5 Ὀκτωβρίου)

«Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν» (Λουκ. 6, 35).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ. — Dura lex, sed lex, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι: σκληρὸς μὲν ὁ νόμος, ἀλλ' εἶναι Νόμος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπροφασίστως ἐκτελεστός. Οὕτω καὶ ἡ ἐντολὴ τῆς πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπης: ἐντολὴ δύσκολος, τὴν ὅποιαν ἴσως ὁ Θεὸς ἐπιβάλλει: «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν». ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ. — Α' Ἀναγκαιότης τῆς πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπης· Β' Χαρακτῆρες αὐτῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἀναγκαιότης τῆς πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπης.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι χριστιανὸς μὲ τὴν κυριολεκτικὴν τῆς λέξεως σημασίαν, ἂν δὲν συμμορφῶται πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης τῶν ἐχθρῶν. Ταύτην:

1. — Διατάσσει ὁ Θεὸς σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως....

2. Ἐφήρμοσεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, δεῖξας πρὸς τοὺς ἐχθρούς τὴν ἀγάπην καὶ ἀνεξικακίαν. Μῆπως δὲν ἄπεθανεν ὑπὲρ ἁμαρτωλῶν, ἐχθρῶν ἄρα τοῦ Θεοῦ; Καὶ πῶς θὰ ἀξιώσωμεν νὰ λεγώμεθα χριστιανοί, ἀφηφούντες τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἐπὶ σημείου τῆς χριστιανικῆς ζωῆς οὐσιωδεστάτου;

3. — Τῆς ἀγάπης εἶναι ἄξιοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί. Δὲν εἶναι αὐτοὶ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ; δὲν εἶναι ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ; καὶ τίς οἶδε πῶς ἔγειναν ἐχθροὶ μας; εἰς τί θὰ μᾶς ὠφέλει ἡ μνησικακία;

4. — Ταύτην ἀπαιτεῖ ὁ ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως πεφωτισμένος ἀνθρώπινος λόγος: «ἐὰν ἀγαπῶμεν τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς, ποία ἡμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι». Ὁ λογισμὸς ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν συμμορφῶται πρὸς τὸν νόμον τοῦτον τοῦ Χριστοῦ, ἐπόμενον εἶναι ὅτι ἀπέχει τοῦ νὰ εἶναι χριστιανικός.

5. — Αὐτὸ τὸ ἡμέτερον συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπην: ἐν πρώτοις «ἔσται ὁ μισθὸς ἡμῶν, μισθὸς βέβαιος, πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς»· ἔπειτα ἡ ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀπαλλάσσει ἡμᾶς μεριμνῶν καὶ φόβων, συγχωροῦντες δὲ τὸν ἐχθρὸν, γινόμεθα καὶ ἡμεῖς συγχωρητοὶ παρὰ Θεοῦ. «ὧ μέρω μετρῶμεν τοῖς ἄλλοις, ἀντιμετρηθήσεται καὶ ἡμῖν».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. — Χαρακτῆρες τῆς πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπης.

Πολλοὶ χριστιανοὶ νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἐν τάξει ἀπάναντι τοῦ νόμου τούτου τοῦ Θεοῦ, ἂν ἀπέχων πάσης ἀντεγκλήσεως, ἂν ἔχωσι διοκεκομμένας σχέσεις καὶ ἀναμνήν ὁ οἷς τὸν ἄλλον νὰ δώσῃ πρῶτος τὸ σὺνθημα τῆς συμφιλίωσης ἐκ κακῶς ἐννοουμένης φιλοτιμίας· ἔν ἀγνώσῃν αὐτοὺς τελείως, μὴ θέλοντες μὲν τὸ κακὸν αὐτῶν, ἀλλ' ἀδιαφοροῦντες καὶ πρὸς τὸ καλὸν αὐτῶν. Ἡ κατὰ Χριστὸν ἠθικὴ ἀπαιτεῖ:

1. — Ἐλλικρίνειαν ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐχθρούς ἀγάπῃ...

2. — Ἀγαθοποιίαν: «Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπιηρεαζόντων ὑμᾶς». Ὁ χριστιανὸς οὕτω μι-

μαίται τὸν Θεόν, ὅστις *«χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ πονηροὺς»*. (Λουκ. 6. 27. 28. 35), ὀφείλει δὲ νὰ εἶναι εὐαίσθητος καὶ πρὸς τὰς δυσχερείας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

Ἔνστασις : Διὰ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης, ἡ κακία δὲν θὰ ἀπῆλauen ἀτιμωρησίας ἐπικινδύνου ; Οὐχί ! ὁ νόμος τῆς ἀγάπης εἶναι ἀνώτερος τοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἐξαλείφει τῆς ἐνοχῆς τὰ ἔχνη... Καὶ περὶ μὲν προσωπικῶν ζητημάτων εἶναι ἐλεύθερος ὁ χριστιανὸς νὰ συγχωρήσῃ τὸν ἐχθρόν, ἐφαρμόζων τὸ Γραφικόν : *«μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδίδοτε»*, περὶ ἀφορῶντων δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν ὀλόκληρον τὸν λόγον ἔχει ἡ δικαιοσύνη... Ἄλλ' ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τοιαύτης ὑποστάσεως, μὴ σεβόμενοι μήτε τὴν θέσιν μήτε τὸ ἀξίωμα των, πρὸς οὓς δέον νὰ λαλῇ ἡ δικαιοσύνη μᾶλλον παρά ἡ ἀγάπη, ἥς καταχρῶνται καὶ ἀφηνιαζοῦσι, πειραζόντες αὐτὸν πλέον τὸν Κύριον, ὅστις εἶπε τὸ *«ὅστις σὲ ὀφείλει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην»*. Ἡ χριστιανικὴ φρόνησις θὰ ὀδηγῇ, μέχρι τίνος σημείου θὰ ἐκταθῇ καὶ ὑπὸ ποίαν μορφήν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης εἰς τοὺς διαβολικοὺς ἐχθροὺς.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ὁ σταυρὸς, ἐφ' οὗ ὑπὲρ πάντων ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπέθανεν ἡ Ἁγία Τράπεζα, ἥτις καλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς ἀδελφικὴν ἔνωσιν, διὰ τῆς μεταλήψεως τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἃς ὑπεθυμίζουσιν εἰς ἡμᾶς τὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὸν νόμον τῆς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀγάπης : ψυχραίνοντες καὶ ψυχραίνόμενοι, ἃς διευκολύνωμεν τὴν ταχέαν καὶ εἰλικρινῆ ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων ἡμῶν.

E. I. K.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κερκύρας καὶ Παξῶν καὶ Κερυσιτίας, ἐπισκεφθέντες τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, παρέστησαν αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ τελευταίου ἀγροτικοῦ νόμου παραγομένην οἰκονομικὴν δυσχερείαν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ εἰδικώτερον ἐζήτησαν τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν. Ὑπέβαλον δὲ καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ὅμοιος ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευόμενον ὑπόμνημα.

—Τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς Τήνον, ἠγούμενος ἱεράς ἀποδημίας πολυαρίθμων Ἀθηναίων προσκυνητῶν, διοργανωθείσης ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἐν Ἀμαρουσίῳ ἱερὸν ναὸν Παναγίας Ὁδηγητρίας «Νεραντζιωτίσσης» Συλλόγου. Ἀφικόμενος τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν νῆσον, ἐτέλεσε τὴν θεϊαν Λειτουργίαν καὶ ἐδίδαξε τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐν ᾧ ἀπόκειται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς

Θεοτόκου, πρὸ τῆς ὁποίας καὶ μετὰ μεσημβρίαν χοροστατήσας κατὰ τὸν ἑσπερινόν, ἐτέλεσε παράκλησιν. Προλαβὼν ἐπεσκεψθῆ καὶ τὴν ἀρχαίαν Μονήν, ἥς αἱ μοναχαί, τελείασαι τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ἀγρουπνίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὑπεδέχθησαν ἐν ψαλμοῖς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, μετὰ μικρὰν ἐπὶ τῇ ἀφίξει του τελεσθεῖσαν δέησιν ἐν τῷ ναῷ, ὁμιλήσαντα πρὸς αὐτάς. Οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῆς νήσου, πανηγυρῶσαντες ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῶν ἐξ Ἀθηνῶν προσκυνητῶν, περιέβαλον δι' ἀπίρων δειγμάτων εὐλαβείας τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κατὰ τὴν ὀλιγόωρον διαμονὴν αὐτοῦ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

—Τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ, συγκροτουμένου ἐν Βουκουρεστίῳ συνεδρίου τοῦ «Διεθνoῦς Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνoῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», ἀνεχώρησαν προχθὲς εἰς τὴν Ρουμανικὴν πρωτεύουσιν, ὅπως μετάσχουσιν αὐτοῦ, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ καὶ Κωσταντῖνος Δυοβουνιώτης.

—Καθ' ἃ νοσῶουσιν ἡμῖν ἐκ Βαλτεσινίκου, ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἐν Κυρίῳ ὁ εὐσεβὴς καὶ λόγιος ἐσημέριος Γεώργιος Παπαδημητρίου, ὅστις, ὑπηρετῶν ὡς δημοδιδάσκαλος ἐν τῇ εἰρημένῃ κοινότητι, ἐκήρυσσε συγχρόνως καὶ τὸν θεῖον λόγον.

—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ (13 το. μ.) θωίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Σεβ. Μητρ. Λακεδαίμονος καὶ Μονεμβασίας κ. Γερμανός.

—Λειτουργεῖ ἐν Δημητσάνῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνης καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου «Φιλόπατος Ἀδελφότης» εἰς ταύτην ὁ ἐν Ἀμερικῇ Σύλλογος Δημητσαντιῶν «Γρηγόριος Ε'» ἀπέστειλε ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας δραχμάς.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνης καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολύκαρπος ἀνεκνήρυχθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τῆς Κοινότητος Λεονταρίου ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἀνεγειρομένου Νοσοκομείου καὶ ἱεροῦ ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκ Λεονταρίου ἁγίου Γερασίμου τοῦ νέου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἐπιθεωρητῆς τῶν Σχολῶν Ρουχὴ βέης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἐφορίαν τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς τὴν παῦσιν τριῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ, ὑπέδειξε δὲ τὴν ἀνάγκην διορισμοῦ ὑπευθύνου Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, γνώστου τῆς Τουρκικῆς. Τοιοῦτος ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς ἐφορίας ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς Φώτ. Πασχαλίδης.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπολογία τοῦ

Μητροπολίτου Κοζάνης Ἰωακείμ, ἐνέκρινε νὰ ἐπιτιμηθῆ οὗτος ἀυστηρῶς καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν διὰ τὴν αὐτόβουλον μετάβασίν του εἰς Ἀμερικὴν καὶ διὰ τὸ ἀνοίκειον τοῦ ὕφους τῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον γραμμάτων του.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, Βούλγαροι κομιτατζήδες, ὡς πιστεύεται, κατέκαυσαν τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ Στενιμάχου κειμένην Ἑλληνικὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Κηρύκου. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου, αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς ἓν ἑκατομύριον λεβίων. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως Διεθνῆς Ἐπιτροπὴ θὰ ἀξιώσῃ παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἐνω Βοδενῶν, εἰς ἣν ἀνήκεν ἡ ἀποτεφρωθεῖσα Μονή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

— Ὁ Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Θεοφάνης, ὑπὸ τὴν ιδιότητα προσωρινῶς ἀναπληροῦντος τὸν Πρόεδρον τῆς Συνόδου τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ἀνέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας ὅτι ἡ σύγκρουσις τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου μετὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρῶσων Ἀρχιερέων προῆλθεν ἐξ ἐπηρείας τῶν Μπολσεβίκων πρακτῶρων διεισδυσάντων καὶ εἰς τὸ Φανάριον καὶ ὅτι ὁ Οἴκουμ. Πατριάρχης διὰ τῆς στάσεως αὐτοῦ ἀποπειρᾶται νὰ ὑποτάξῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐν τῇ διασπορᾷ Ρωσικὴν Ὀρθοδόξον Ἐκκλησίαν καὶ καταδεικνύει ἐν γένει παπικὰς τάσεις. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θεοφάνης παρακαλεῖ τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας νὰ προασπίσῃ τὴν πάσχουσαν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν τε ἐν Διασπορᾷ καὶ τὴν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ, ὑποστηρίζων καὶ τὸ ὑπάρχον ἤδη καθεστῶς τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ «Πάνταϊνος» ἐδήλωσεν ὅτι τὸ δίκαιον ἔχει ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, σύμπας ὁ Σερβικὸς Τύπος διαμαρτυρεῖται κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης, δι' ἧς παραχωρεῖται τὸ Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νασὺμ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Ρουμανία Ἐκκλησίας ἐξέδωκεν Ἐγκύκλιον αὐτῆς πρὸς τὸν Κλήρον καὶ τὸν ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν λαὸν τοῦ Βασιλείου περὶ τῆς προσαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικὸν τοιοῦτον ἀπὸ 1 προσεχoῦς Ὀκτωβρίου, ἥτις θὰ λογισθῆ ὡς 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἐν τῇ Ἐγκυκλίῳ ταύτῃ ἡ Σύνοδος παρέχει διαφωτιστικὰς διεξοδικὰς ἀνακοινώσεις ἀναφερομένας εἰς τὴν ἱστορίαν

τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, εἰς τὰ σφάλματα αὐτοῦ, εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τῷ 1582 ἐπὶ πάπα Γρηγορίου τοῦ ιζ' καὶ εἰς τὴν μὴ ἀποδοχὴν τῆς διορθώσεως ταύτης ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐγκύκλιος ἐξηγεῖ ἐπίσης καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς καὶ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν γένει, καὶ ἡ Ρουμανικὴ ἰδίᾳ ἀναγκάζεται ν' ἀπαλλάξῃ τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον ἀπὸ τῶν σφαλμάτων τοῦ Σωσιγένοους, καὶ καταδεικνύει ὅτι τὸ διορθωμένον Ἡμερολόγιον εἶναι ἀκριβέστερον τοῦ Γρηγοριανοῦ. Ἡ Ἐγκύκλιος ἐφίστᾳ ἐν τέλει τὴν προσοχὴν τοῦ τε Κλήρου καὶ λαοῦ ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ διορθωμένον Ἡμερολόγιον δὲν εἶναι τὸ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, ἀλλ' εἶναι οὐτὸ τοῦτο τὸ ἀρχαῖον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διορθωμένον μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψῆν τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου μετ' ἀκριβείας μεγαλύτερας ἢ ἐν τῷ Γρηγοριανῷ ἡμερολογίῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας, καθ' ἅπασαν τὴν Πολωνίαν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων τὸ νέον διορθωμένον Ἡμερολόγιον.

— Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον περιγράφει διεξοδικῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν καὶ ζῶην ἐν Πολωνίᾳ, παρέχων στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σικάγου, ἅπασαι αἱ Κοινότητες τῆς ἐπισκοπικῆς περιφερείας Σικάγου, προσχωρήσασαι εἰς τὸ περὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἀνεξαρτησίας κίνημα, ἔπαυσαν ἀναγνωρίζουσαι ὡς κανονικὸν ποιμενάρχην τὸν Σεβ. κ. Φιλάρετον.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐλήφθη ἤδη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τηλεγραφικὴ ἐκθεσις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημοῦντος καὶ ἀντικανονικῶς ἐνεργοῦντος Ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως (Ἱεροσολύμων) κ. Παντελεήμονος.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ,Ι

Διεξοδικῶς περιγράφει τὸ «Ἐθνικὸν Βῆμα» τοῦ Sidney—Αὐστραλίας τὰ τῆς ὑποδοχῆς εἰς τὴν Πέρθην τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Χριστοφόρου, ἀφικομένου ἐκεῖ τῇ 8 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου προῦπήντησαν αὐτὸν ὁ ἱερατικῶς

προϊστάμενος Πέρθης Ἀρχιμ. Γερμανός Ἡλιού καὶ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Κοινότητος, εἶτα δὲ ᾠδηγήθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, ἐν ἣ ἑτελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι τῆς ὀρθοδόξου παροικίας καὶ ἐψάλη ἡ δοξολογία. Τὸν Μητροπολίτην Χριστόφορον ἐπεσκέφθη ὁ Σεβ. Ἀγγλικανός Ἐπίσκοπος Πέρθης κ. Riley. Τῇ Κυριακῇ, 13 Ἰουλίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν πρώτην ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν Πέρθῃ, μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας ἔθετο καὶ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ τῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐνεχείρισε πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Αὐστραλιανῆς Δημοκρατίας κ. Forster συστατικὸν Πατριαρχικὸν γράμμα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐλήφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διεξοδικὸν ὑπόμνημα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν κ. Αἰγινήτου, ἐκθέτοντος τὰς σκέψεις αὐτοῦ περὶ καταρτισμοῦ Πασχαλίου τῆς Ἐκκλησίας, προσηρμοσμένου πρὸς τὸ μεταρροθμισθὲν Ἡμερολόγιον. Ὁ κ. Αἰγινήτης ὑποβάλλει τὴν σύστασιν νὰ ζητηθῶσιν αἱ γνώμαι καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν Ἀστεροσκοπειῶν Πετροπόλεως, Βουκουρεστίου καὶ Βελιγραδίου, ἵνα υποβληθῶσιν εἰς τὴν μελετωμένην Οἰκουμένην Σύνοδον.

—Ἐξ ἀφορμῆς τῆς γνωστῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐκκλήσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀγγλίας, πάντες οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ θρησκευτικοὶ Ἀρχηγοὶ ἐδημοσίευσαν κοινὴν ἐνυπόγραφον ἐπιστολὴν εἰς τοὺς «Τάϊμς», δι' ἧς τονίζουσι ὅτι δέον πάντες οἱ ἀγγλόφωνοι γενναιοδῶρως νὰ παράσχωσι τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων καὶ δὴ εἰς κλίμακα, «ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ Σωματεῖα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν μέχρι τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων τούτων».

—Κατὰ στατιστικὴν δημοσιοποιημένην ἐν τῇ «Seine Religieuse» τῆς 9 Ἀυγούστου ἔ.ἔ., ἐπὶ τῇ βάσει νεωτάτης ἀπογραφῆς, ἡ Παλαιστίνη ἀριθμεῖ 757.181 κατοίκους, ἐξ ὧν 598.339 εἶναι Μωαμεθανοί, 83.957 Ἰουδαῖοι, 73.024 Χριστιανοί, καὶ 1862 Ἰνδοί. Ἐκ τῶν χριστιανῶν οἱ 33.369 εἶναι Ἕλληνας Ὀρθόδοξοι, 14.245 Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ 11.191 Ἑλληνοκαθολικοί. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔχει 62.578 κατοίκους, κατανεμομένους ὡς ἔπεται: 33.971 Ἰουδαῖοι, 14.699 χριστιανοί, 13.411 Μωαμεθανοί.

—Κατὰ τὸν ἐσχάτως ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Νόμον περὶ διαζυγίου (Ν. 3222) ἄλλοδαποὶ χριστιανοὶ οἱ οὐδὲ ποτε δόγματος, κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, ὑπάγονται διὰ τὰς περὶ δια-

ζυγίου δίκας εἰς τὰ ἑλληνικὰ Δικαστήρια, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι λόγοι διαζυγίου κατὰ τὸν ἑλληνικὸν νόμον περὶ διαζυγίου.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας, ἀπαγορευθέντος τοῦ βαπτίσματος παρὰ τοῖς πιστοῖς ὁπαδοῖς τῶν Σόβιετ ἐν Ρωσίᾳ, ἡ τελετὴ τῆς ὀνομασίας τῶν νεογεννητῶν γίνεται ὡς ἐξῆς: Οἱ γονεῖς περιβάλλουσι τὸ βρέφος δι' ἐρυθρὰς σημαίας, χρώματος ζωηροτάτου, καὶ φέρουσιν αὐτὸ εἰς τὸν Σοβιετικὸν Ἐπίτροπον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ὀμνύουσιν: εἰς τὸ ὄνομα τίνος θὰ ἀναθρέψωσι τὸ τέκνον των. πάντοτε, ἐννοεῖται, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀκραιφνεστάτου Κομμουνισμοῦ. Κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἀποκροῦνται τὰ ὀνόματα ἁγίων ἀνδρῶν καὶ χρησιμοποιοῦνται τὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Μπολσεβικῆς ἐπαναστάσεως.

—Τὰ Ἀμερικανικὰ φύλλα ἀναγράφουσι τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ ἐν Ἀτλάντα Βαπτιστῆς Ἰερεὺς Χομπερικ ἐν κηρύγματι αὐτοῦ ἐπέκρινε τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς, διότι αὐτὸς ὀμιλῶν πρὸς τοὺς Προσκόπους τῆς Ἀμερικῆς συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ σέβωνται «τὴν φύσιν, τὸν Νόμον καὶ τὸν Θεόν», θέσας τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τρίτον κατὰ σειράν, ἐνφ' ὧφειλε νὰ θέσῃ αὐτὸ πρῶτον.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρονολογίαν 17 Ἀυγούστου ἔ. ἔ. ἐγκρίνεται τὸ ἐξ ἄρθρων ἐβδομήκοντα πέντε καταστατικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀμίλου Ἱεροσολύμων, ὑχρεοῦται δὲ ὅπως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τούτου εἰς τὰ Ἰπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν εἰς διπλοῦν, 1) ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προηγούμενου ἔτους, κεκλεισμένον τὴν 31 Δεκεμβρίου, 2) ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς Συνελεύσεως, περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου, 3) κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητην περιουσίαν τοῦ Συλλόγου καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ἐτησίως προσόδους ἀναλυτικῶς καὶ 4) πίνακας τῶν μελῶν ἐτησίως καὶ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως εἰς ἐκάστην μεταβολὴν τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν προσώπων.

—Ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος εἶχε τοποθετηθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Καπιτωλίου ἐν Ρώμῃ σιαορὸς παραπλευρῶς πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν ἣ ὁ λαὸς ἐνέβλεπε τὴν εἰκόνα τῆς Ρώμης, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ τὴν μορφήν τῆς ἁγίας Ἑλένης. Ὁ σιαορὸς αὗτος περὶ τὸ 1872 κατεσθίβασθη ὑπὸ αἰρετικῶν τινῶν χωρὶς μάλιστα νὰ συμβουλευθῶσιν εὐδὲ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεκινήθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ἐπὶ τέλους δὲ ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη νὰ ἀνυψωθῆ καὶ πάλιν ὅπου ἦτο ὁ τίμιος Σιαορὸς, ὅστις εἶναι μνημεῖον ἀρχαῖον ἀνάγον τὴν προέλευσιν αὐτοῦ εἰς τὸν 6 ἢ 7 αἰῶνα Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ὑβρεως τοῦ καταβι-

δασμοῦ τοῦ σταυροῦ τούτου προτίθενται νὰ ἐνδύσασιν αὐτὸν δι' ἐλάσματος χρυσοῦ. Ἡ τελετὴ τῆς ὑφώσεως θὰ γείνη τῇ 4ῃ προσεχοῦς Νοεμβρίου.

—Καθ' ἃ ἠγγέλθη ἐκ Βερολίνου, ὁ μέγας Ραββίνος τῆς Πολωνίας ἐξέδωκεν ἀστηρὰν προκήρυξιν κατὰ τῆς ἐπιτεινομένης διαδόσεως τῶν παρισινῶν συρμῶν εἰς τὴν ἀμφίσειν τῶν Πολωνίδων, ἀπειλῶν, ὅτι θὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς παρεκτροπῆς ταύτης.

—Κατὰ στατιστικὰς πληροφόρίας, δημοσιευομένας ἐν τῇ «Semaine Religieuse», τῆς 30 Ἀγούστου ἔ. ἔ. ὑπάρχουσι εἰς ἕλον τὸν κόσμον 15. 600. 000 Ἰουδαῖοι. Ἐκ τούτων τὰ 2[3] εὑρίσκονται ἐν Εὐρώπῃ καὶ τὸ 1[3] ἐν Ἀμερικῇ. Ἐν αὐτῇ ζῶσι 3.850.000, ὧν τὰ 3.600.000 ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτείαις. Ἡ νέα Ὑόρκη εἶναι ἡ μεγαλύτερ᾽ Ἰουδαϊκὴ πόλις τοῦ κόσμου, ἀριθμοῦσα ὑπὲρ τὸ 1. 500. 000 Ἰουδαίους. Ἀκολουθῶς ἔρχεται ἡ Βαρσοβία, ἔχουσα 319. 000, ἡ Βιέννη 300. 000.

NEA BIBLIA

Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐπιτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ Σύμβολον τῆς Β' Οἴκουμ. Συνόδου. Ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη. Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἀ' Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις 1924. Διὰ τῆς ἔμπειροστατωμένης ταύτης ἱστορικοκριτικῆς μελέτης ὁ Μακαρ. συγγραφεὺς ἀποδεικνύει δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων ἐναντίον κυρίως τοῦ Harnack, ὅτι τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως ἐξεδόθη μὲν ὑπὸ τῆς Α' Οἴκουμ. Συνόδου, πλατύτερον δὲ καὶ σαφέστερον διευκρινήθη ὑπὸ τῆς Β' Οἴκουμ. Συνόδου, ὅτι δ' ἄρα εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύμβολον.

Κωνσταντίνου Π. Ρωμανοῦ, οἰκονόμου, Ἐφημερίου ἐν Ἁγίῳ Παντελεήμονι Ἀχαρνῶν. Ὁ Ὁρθόδοξος ἀπέναντι τοῦ Διαμαρτυρομένου. Ἐν Ἀθήναις 1924 (σελ. 127). Ὁ αἰδ. σ. λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν προπαγανδιστικῶν ἐνεργειῶν τῶν Προτεσταντῶν, καὶ δὴ τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Εὐαγγελικῶν», προβαίνει εἰς ἔλεγχον πάντων τῶν σημείων τῆς ἀντιλογίας αὐτῶν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἣν καὶ βεβαίως διὰ τῶν ἀπαραιτήτων μαρτυριῶν. Εἶναι προφανὴς ἡ φιλοπονία καὶ ἡ ἐπιμέλεια τοῦ αἰδέσ. συγγραφέως, εὐχόμεθα δὲ ὅπως τὸ πόνημα αὐτοῦ ἀποβῇ κτήμα ἐγκόλπιον παντὸς ὀρθοδόξου, μάλιστα τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λογίων.

Ἀνθίμου Σισκου, διακόνου, Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1924 (σελ. 24). Θρησκευτικὴ Διάλεξις ἐρευνῶσα ἱστορικῶς τὰ αἷτια τῆς δίκης καὶ καταδί-

κης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν νομικὴν ἄποψιν τῆς καταδίκης ταύτης.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ὁ Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμιράδων, προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ὁ ὑδρόμυλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμιράδων, ὁ κείμενος παρὰ τὸ χωρίον Δελίνιτσα, διὰ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 13ης Ὀκτωβρίου τρέχοντος ἔτους καὶ λήγουσαν μετὰ τρία συνεχῆ ἔτη, ἦτοι τὴν 12ην Ὀκτωβρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1927, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ἔ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Ἐλασσῶνος, ἐνθα οἱ βουλόμενοι: δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Πρώτη προσφορὰ δραχ. 3000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 22 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν, καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Περ. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμιράδων τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1924. Ὁ Ἠγούμενος τῆς Μονῆς Ἁγίου Ἀντωνίου Δεμιράδων, Παπαναγιώτης Παπαφοτίου.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Βάθεια Χαλκίδος Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Νικολάου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 5 μηνὸς Ὀκτωβρίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 9-12 π.μ. ἐν Κάτω Βάθειᾳ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Νέων Ψαρῶν μικρῶν κτημάτων τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν Κυριακάς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Νικολάου Βάθειας τῇ 31 Αὐγ. 1924. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Παΐσιος Παπακωνσταντίνου, Γερμανός Δ. Κορόβεης.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀργολίδος Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται ἡ ἐκποίησης 140 ὀκάδων μέλιτος καὶ 110 ὀκάδων κεφαλοτύρου ἐφετεινῆς ἐσοδείας τῆς ἀνω Μονῆς εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίου Ἰωάννου Τσολακοπούλου, συμφώνως τῶν ἐν τῇ διακηρύξει ὄρων τῆς κατατεθειμένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχαίων. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. δέκα κατ' ὀκτὸν δι' ἕκαστον εἶδος. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ταλαντίου τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, Δωρόθεος Χρήστου Ἠγούμενος, Ἀνθ. Στατερᾶς, Παρθένιος Πασπαλιάρης, Σύμβουλοι.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀργο-
λίδος Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου, προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται
ἡ ἐκποίησης τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐφετινῆς ἐσοδείας τῶν ἐλαι-
οδένδρων τῆς ἄνω Μονῆς εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν
ἐνεργηθσομένην ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δη-
μοπρασιῶν τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐνώπιον ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς
καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰωάν. Τσολακοπούλου, συμφώ-
νως τῶν ἐν τῇ διακηρύξει ὄρων, τῇ κατατεθειμένῃ ἐν τε τῷ
γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ Κοινότητος Ἀραχναίων. Ἐν τῇ
Ἱερᾷ Μονῇ ἡ Ταλαντίου τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ
Ἡγουμενοσυμβούλιον Δωρόθεος Χρῆστου Ἡγούμενος, Ἀνθ.
Στατερᾶς, Παρθένιος Πασπαλιάρης Σύμβουλοι.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Φάριδος Ἱε-
ρᾶς Μονῆς Ζερμπίτσας, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειο-
δοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 1) ὁ ἐν τῷ χωρίῳ Κα-
μίνια, καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου
κεῖμενος οἰκότοπος μετὰ τοῦ ἐτοιμορρόπου οἰκίσκου. 2) ὁ
ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κῆπος μετὰ τῆς χαμωγείου οἰκίας, συνο-
ρευόμενος μὲ δρόμους, καὶ κήπους κληρονόμων, Χαρ. Γά-
βαρη, καὶ Παν. Βορβῆ. 3) ὁ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, ἕτερος
κῆπος, συνορευόμενος μὲ δρόμους καὶ ἐλαιοτριβεῖον
Σταύρου Σουλιώτη, 4) ὁ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κῆπος, συ-
νορευόμενος μὲ δρόμους καὶ μὲ κῆπον Ἰωάν. Μαστο-
ράκου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ξηροκαμπίῳ
ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος, καὶ τῶν λοιπῶν νο-
μίμων ἀντιπροσώπων, τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν
Κυριακὴν, καὶ ὥραν 10-12 π.μ. συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους
τῆς διακηρύξεως, ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβουν γνῶ-
σιν, ἐν τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ Φάριδος καὶ ἐν τῷ γραφείῳ,
τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσας τῇ 10 Σεπτε-
μβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Ἀρχιμ. Διονύσιος
Μινόπετρος, Ἱεροδ. Ἀγαθάγγελος Γκούβερης, Νίκων
Κρητικός.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς
Γαλατάκη διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν
δημοπρασίαν ἡ τετραετὴς ἐνοικίασις τῆς ρητινοσυλλογῆς τοῦ
ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τέως Δήμων Αἰγαίων καὶ Κηρέως
δάσους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατάκη, κατὰ τοὺς ὄρους σχε-
τικῆς συγγραφῆς ὑποχρέωσεων, ἧς ἀντίγραφα κατετέθησαν
εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τῆς Κοινότητος
Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς, ἕνα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λά-
βωσι γνῶσιν. Πρώτη προσφορὰ δι' ἐτήσιον ἐνοίκιον ὀρίζε-
ται εἰς δραχμὰς ἐπτά χιλιάδας (7000). Ἡ δημοπρασία
ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφούντος Εἰρηνοδίκου
Λίμνης ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους
τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τό-
πῳ τῶν Δημοπρασιῶν τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν
Κυριακὴν, 10-12 π. μ. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐ-
τῆς ἐνεκεν οὐδὲν ποτε λόγου ἢ μειζονος προσφορᾶς μετὰ
τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτὴ καθ' ἐκάστην
ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ θάσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολ-
λουμένης ἐν Λίμνῃ πρὸ πέντε τολάχιστον ἡμερῶν, ἄχρις
ἐπιτεύξεως ἀποταλέσματος, ἐν Ἀγίᾳ Ἄννῃ καὶ Μαντουδίῳ.
Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γαλατάκη τῇ 26ῃ Αὐγούστου 1923. Τὸ
Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Γρηγόριος Τριανταφυλλόπου-
λος. Εὐγένιος Σολωμός, Π. Καγγέλης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῷ τέως Δήμῳ Φάριδος
Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσας, διακηρύττει ὅτι, δοθείσης ἀνω-
τέρας προσφορᾶς, ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν
δημοπρασίαν ἐκποίησεως ὁ οἰκότοπος ἐν χωρίῳ Καμίνια καὶ
ἐξωθὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ἠλία Θεοφιλοπούλου κείμενος, ἐν
Ξηροκαμπίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φάριδος τὴν
12ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12
π. μ. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετι-
κῶν ὄρων ἐν τε τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ Φάριδος καὶ ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσας τῇ 1ῃ
Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ.
Διονύσιος Μινόπετρος, Ἱεροδ. Ἀγαθάγγελος Γκούβερης,
Νίκων Κρητικός.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Φάριδος Ἱερᾶς
Μονῆς Ζερμπίτσας, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειο-
δοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τὰ ἐξωθεν τοῦ ἐν Γυθείῳ Ἱε-
ροῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου οἰκόπεδα τῆς Ἱερ. Μονῆς Ζερ-
μπίτσας, κατὰ τὰ γνωστὰ ὀριά των, τὴν 28ην τοῦ μηνὸς
Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π.μ.
ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γυθείου Θ. Λιακάκου. Οἱ
βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν
τῶν σχετικῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας παρὰ τῷ εἰρημένῳ
συμβολαιογράφῳ ἢ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μο-
νῇ Ζερμπίτσας τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενο-
συμβούλιον Ἀρχιμ. Μινόπετρος, Ἱεροδ. Ἀγαθάγγελος Γκούβε-
ρης, Νίκων Κρητικός.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱερᾶς Μο-
νῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς
τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἅπας ὁ ἐφο-
τεινὸς ἡρητημένος ἐλαιόκαρπος τῆς Μονῆς ἡμῶν, ἀπάντων τῶν
ἐλαιοδένδρων αὐτῆς τῶν ἐν τοῖς ἐλιώσιον Ἀμφίσσης, Το-
πόλιας, Χρισσοῦ, Δελφῶν, καὶ Ἀγορασιᾶς κειμένων, κατὰ
τμήματα, συμφώνως μὲ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταυ-
ταρίθμου καὶ αὐτοχρόνου διακηρύξεως, ὧν δύνανται οἱ βουλό-
μενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημο-
πρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ Ἱτέᾳ τὴν 28ην Σεπτεμ-
βρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐν τῷ συνή-
θει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων συμβο-
λαιογράφων καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν
Ἱερᾷ Μονῇ Προφήτου Ἡλιοῦ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1924. Τὸ
Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Ἀγαθόνικος Καροῦζος, Ἡγουμ.
Θεόφιλος Γρυλλάκης, Ἰωάσαφ Τύμπας.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	} ΒΕΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΒΕΩΤΕΡ. ΦΡ. ΚΡ. 80
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
	ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
	† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
	† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
	Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
	Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι
Τύποις “Φοῖνικες,” Σταδίου 38, Ἀθῆναι	